

Več celuloze, čistejša reka Sora

V medvoški tovarni celuloze in papirja, tozdu celjskega Aera, hitijo s postavitvijo novega obrata za kuhanje lesa. Gradbeni delavci škofjeloškega Tehnika končujejo gradbena dela, monterji pa že nameščajo dolge kilometre cevi. V novem obratu montirajo rabljeno opremo iz opuščene zagrebške tovarne papirja, s tisto, ki jo je moč še uporabiti iz starega obrata.

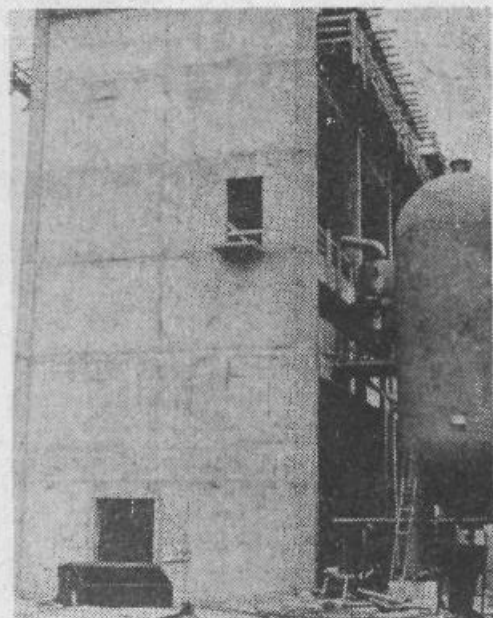
Hkrati je to tudi prestavitev obrata kuharje in regeneracije na novo lokacijo. Ob tem bo

prišlo do spremembe tehnologije, ker bo odpadlo pranje kuhane celuloze v snovnih jamah, ki ga bodo nadomestili z dvema difuzerjema iz uvoza. Istočasno bodo priredili vse dodatne instalacije — priključek na paro in kanalizacijo. Vse odpadne vode bodo v prihodnje izpuščali v vodočistilno napravo in od tod v kolektor na Brodu, saj doslej veljajo za največjega onesnaževalca vode v Ljubljani.

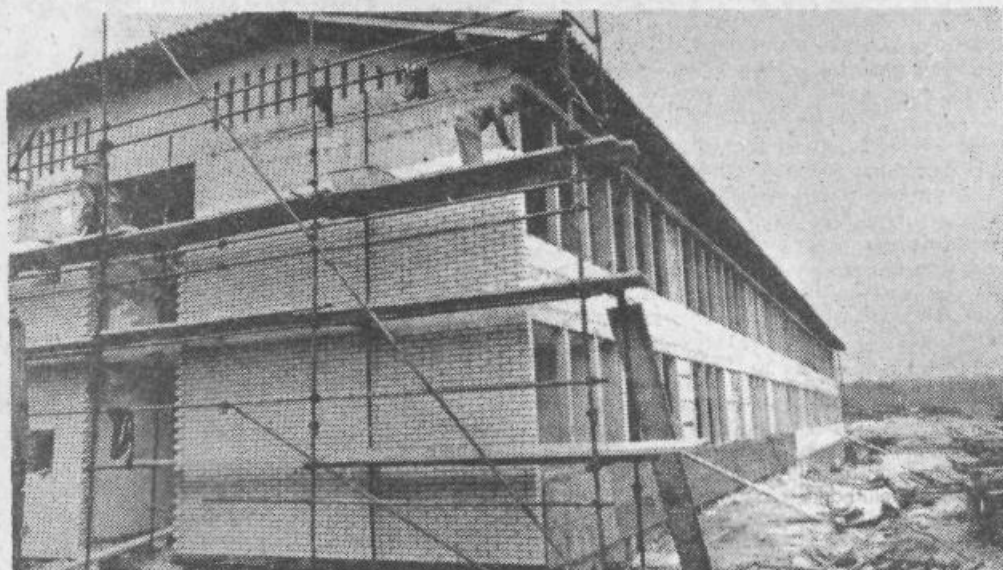
Računajo, da bodo s prenovitvijo ujeli korak z moderno opremljenimi tovarnami celuloze in povečali proizvodnjo s sedanjih 18 na 23 tisoč ton celuloze na leto. Dela naj bi predvidoma končali v mesecu novembru, celotna investicija jih bo veljala 176 milijonov dinarjev ter je štirikrat cenejša zaradi uporabe rabljene opreme.

V »Sori« uspešno izvažajo

V tovarni Sora, poslovni enoti Slovenjalesa, so v prvem polletju dosegli 120 milijonov dinarjev skupnega prihodka, 125-članskemu delovnemu kolektivu pa je uspelo kar osmino svoje proizvodnje izvoziti. Posebno prirejen pohištveni program uspešno izvažajo v Francijo in Veliko Britanijo. Gre za sestavljivo pohištvo, uporabno v različnih bivalnih okoljih. Predvidevajo, da bodo prodajo do konca leta še povečali, hkrati pa bodo ta pohištveni program ponudili tudi na domačem tržišču.

Zdravstveni dom v Medvodah kmalu nared

Graditev zdravstvenega doma v Medvodah poteka po načrtu. Delavci koprškega Stavbenika bodo z gradbenimi deli končali do konca leta. Prvi objekt III. samoprispevka ljubljanskih občanov bo veljal 107 milijonov dinarjev ter bo nared že prihodnje leto.

NAŠI KLICAJI!!!

Kdo je kriv?

Naši gospodarstveniki vse pogosteje trdijo, da sprejeti ukrepi gospodarske politike ne prispevajo dovolj k reševanju težav in ne omogočajo dosega zelenih ciljev. So njihove trditve upravičene ali pa so zgolj izgovor za nedoseganje zastavljenih nalog?

Nekega splošnega, vseveljavnega odgovora ni, kajti ukrepi ekonomske politike so sila različni, učinkujejo na raznih področjih in torej ne moremo zmetati vseh v en koš ali skupaj seštevati jabolka in hruške, ker so nam že v prvem razredu osnovne šole vbljali v glavo, da to ne gre. A nekateri določni primeri dokazujejo, da trditve gospodarstvenikov le niso vedno iz trte izvite.

Prav čudno se je slišalo, da naše gospodarstvo, leta vajeno življenja na dolg, ne želi najemati odobrenih blagovnih posojil. Vzroki za to so tičali v preveč zapletenih postopkih najemanja posojil in s tem povezanem zbiranju potrebnih dokazil in dovoljenj. Po ostrih kritikah gospodarstvenikov je zvezna administracija nekatere nelogičnosti odpravila, nekatere pa so še ostale. Tako mora posojilojemalec v naravnih pokazateljih dokazati, da je šla surovina, ki jo je uvozil, potem predelana v končnem izdelku v izvoz. »Sedaj bomo dajali vsako tkanino v kemijsko analizo, da bomo ugotovili, iz katerega bombaža je narejena,« je zadnjič vzdiknil direktor neke tekstilne tovarne in s tem nazorno povedal, kako nesmiselna je ta določba. Zakonodajalec se je menda za tak korak odločil zato, da bi se izognil raznim prevaram. Toda kdor išče luknjo v zakonu, jo bo tudi našel, poštteni proizvajalci pa občutijo ves nesmisel takega določila.

Veliko nejevolje je zaradi vse večjih obrestnih mer. Tako je slovensko gospodarstvo v letošnjem prvem polletju za obresti plačalo 91 odstotkov več kot v enakem lanskem obdobju. In obresti se bodo zaradi naraščanja inflacije še povečevale. Ali je upravičena trditev, da bo to dodatno obremenilo gospodarstvo in s tem zmanjševalo njegovo učinkovitost? Vsekakor je! Toda po drugi strani moramo vedeti, da je struktura sredstev naših delovnih organizacij neustrezna, ker ima večina obratna sredstva sposojena, ker je preveč investirala. Navajene na dolgoletno poslovanje s ceneniimi bančnimi posojili jih je seveda sprememba obrestnih mer prizadela in močno vplivala na dosežke gospodarjenja — nekatere je celo pahnila v izgubo. Sedaj je od nadaljnjih ukrepov ekonomske politike odvisno, kako bomo lahko gledali na to. Če je namreč povečanje obrestnih mer prvi korak pri prelamljanju s staro prakso in mu bodo sledili tudi drugi, recimo jim stabilizacijski ukrepi, je odločitev spodbudna. Če pa se to ne bo zgodilo in bo to osamljen poskus uvajanja ekonomskih zakonitosti v našo gospodarsko vsakdanost, pa ne bo prinesel nič dobrega. Najprej bi bili potrebni ukrepi na področju izgub, ki so bili doslej preveč mili.

Se bi lahko naštevali podobne primere nelogičnosti v našem gospodarskem življenju. Dejstvo je, da gospodarstveniki hitro povzdignejo glas, ko jim kaj ni po volji in ovira njihove načrte, res pa je tudi, da ekonomska politika s svojimi dejanji njihovo jezo še podpihuje. Stara resnica pa je, da gospodarstvo premalo sooblikuje ukrepe gospodarske politike, včasih tudi načrtno, da potem lahko krivdo vali na predpisodajalce.